

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Elementum Terræ, Crux Core, Dathan & Abiron, dehiscens tellus, Num. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

Elementum Terræ.

CRUX

Core, Dathan, & Abiron, Num. 16.
Dehiscens tellus.

Alma tellus, mater omnium, alitrix
nostra, præ ceteris elementis mi-
tioris indolis, semper est benefica; in-
donis constans ac firma; nec unquam,
nisi summè irritetur, infida. Non ra-
rò Aqua inundans, sæpè Ignis exorbi-
tans, sæpiùs aër vitioso afflatu sæviens,
pro libitu infestant orbem; quandò be-
nigna humus, nunquàm non sibi simi-
lis & æqua, præsto adstat omni crea-
turæ officiosa; in omnibus ubique
continens; Sed in unius solius, con-
tumacis peccatoris vindictam, surri-
git hastam: commovetur & tremit ad
scelus; non fert flagitia, quæ cun-
cta profert emolumenta: rumpitur
hiatu, resorbetque infima voragine,
probrosa soli pondera. Instauramus
proscenium, quo hujus rei solenne ce-
lebretur spectaculum.

*Terra præ
aliis ele-
mentis be-
nignior.*

S

Caath

*Moyſes,
Aaron &
Core patrueles.*

*Core Da-
tham &
Abiron in-
ſurgunt
contra
Moyſen.*

Caath filius Levi, fuit parens Amaram & Iſaar: Amaram nactus eſt filios Aaron & Moyſen: Iſaar habuit filium Core: Ita Aaron, Moyſes, & Core, erant filii duorum fratrum, Moyſes & Aaron primogeniti; Core ſecundò geniti; adeoque veri patrueles. Hinc Core nequaquam ſe minorem nequaquam ſe minorem gerens Aarone & Moyſe, tanquam de eadem ſtripe Levi, pari cum eiſdem nobilitate natum. Dathan verò & Abiron adhuc ſublimius intendebant arcum; arrogant ſibi prærogativam ſuprà Aaron & Moyſem; eò quod eſſent oriundi de proſapia Ruben, primogenito Jacobi cum Moyſes & Aaron deſcenderent de Levi, non niſi tertio-genito Jacobi. Undè ferentes ægrè Moyſem & Aaronem præfulgere ſupremâ ſacerdotii ſummi dignitate, & ſe poſthaberi, inſurrexerunt contra eos, unà cum aliis filiorum Iſraël. ducentis quinquaginta viris, ſynagogæ proceribus, qui tempore concilii per nomina vocabantur. Cumque ſtetiſſent adverſus Moyſen & Aaron, dixerunt: *Sufficiat vobis,*

quia

quia omnis multitudo Sanctorum
est: & in ipsis est dominus: cur eleva-
mini super populum Domini?

Vocaverat Deus ipse Moysen, & ad
capessenda . tractandaque sui populi
gubernacula, coegerat quodammodo
renitentem Aaronem , quoque nihil
minus cogitantem ambientemque, su-
premo Pontificatus honore insignitum,
adjunxerat fratri in levamen. Cujus
ergo frontis isthæc exprobratio , Cur
elevamini super populum Domini ?
Turbulentæ contentionis impetus est,
maleferiatorum seditio. Core, Dat-
han & Abiron, autoritate suâ pro-
pria ac protervâ, tam politicum impe-
rium , quàm sacrum ministerium
ad se violenter trahere intende-
bant,

Quod cum audisset Moyses cecidit
pronus in faciem; seque profundissimè
coràm divinâ majestate demittebat :
mox assurgens , locutusque ad Core
& ad omnem multitudinem : manè,
inquit, notum faciet Dominus, qui
ad se pertineant audite filii Levi,
Nùm parum vobis est ; quod
S 2 se-

*Moyses
humilitas*

separavit vos Deus Israël ab omni po-
 pulo; & junxit sibi, ut serviretis illi in
 cultu tabernaculi, & staretis coram fre-
 quentia populi, & ministraretis ei. An
 idcirco ad se fecit accedere te, & omnes
 fratres tuos, filios Levi, ut vobis etiam sa-
 cerdotium vendicetis? & omnis globus
 tuus stet contra Dominum? quid est
 Aaron, ut murmuretis contra eum? mi-
 sitque Moyses, ut vocaret Dathan &
 Abiron, qui responderunt: non venimus
 nunquid parum est tibi, quod eduxeris
 nos, ut occideres in deserto, nisi & do-
 minatus fueris nostri? an & oculos no-
 stros vis eruere? non venimus. Iratusque
 Moyses valde, ait ad Dominum: ne re-
 spicias sacrificia eorum; tu scis, quod non
 afflixi quempiam eorum. Altero
 die, cum stantibus Moysse & Aarone co-
 acervassent adversum eos omnem mul-
 tudinem ad ostium tabernaculi, appa-
 ruit cunctis gloria Domini: locutusque
 Dominus ad Moysen & Aaron ait:
 Separamini de medio congregationis
 hujus, ut eos repente disperdam. Qui
 ceciderunt proni in faciem atque dixe-
 runt: Fortissime Deus Spirituum uni-
 versarum

versæ carnis; num uno peccante contra omnes ira tua desæviet? & ait Dominus ad Moysen: præcipe universo populo, ut separetur à tabernaculis, Core, Dathan, & Abiron, surrexitque Moyses & abiit: & sequentibus eum senioribus Israël, dixit ad turbam: Recedite à tabernaculis hominum impiorum, & nolite tangere, quæ ad eos pertinent, ne involvami in peccatis eorum. Cumque recessissent à Tentoriis eorum per circuitum: Dathan & Abiron egressi stabant in introitu papilionum suorum, cum uxoribus ac liberis, omnique frequentiâ. Et ait Moyses: in hoc scietis, quod Dominus miserit me, ut facerem universa, quæ cernitis, & non ex proprio ea corde protulerim: si consuetâ hominum morte interierint, & visitaverit eos plaga, quâ & ceteri visitari solent, non misit me Dominus: sin autem novam rem fecerit Dominus, ut aperiens terra os suum deglutiat eos, & omnia, quæ ad illos pertinent, descenderintque viventes in infernum; scietis quod blasphemaverint Dominum.

*Suberit
populus
declinare
impiorum
tabernacula.*

*Hiatus
terra ab-
sorbentur
seditiosi.*

Confestim igitur, ut cessavit loqui disrupta est terra sub pedibus eorum, & aperiens os suum devoravit illos cum tabernaculis suis, & universâ substantiâ eorum: descenderuntque vivi in infernum, operti humo, & perierunt de medio multitudinis. At verò omnis Israel, qui stabat per gyrum, fugit ad clamorem pereuntium dicens: ne forte & nos terra deglutiat. Sed & ignis egressus à Domino interfecit ducentos quinquaginta viros, concitationis huius improbæ factiosos congerrones.

Quid agis mi lector! funestæ huius tragœdiæ prodens spectator? nunquid unâ cum saniore Israële, ad pereuntium clamorem, tentoria factiosorum fugies, ne & te terra deglutiat! Nonne recedes à papilionibus ambitiosorû? ne involvaris minus cautus interitu eorû. An non cavebis, tangere, quæ ad dissensionem turbidam vel à longe pertinent: ne ab igne corripiaris. Jam est edocta terra dehiscere ad murmura, absorbere leditiosa flagitia, ambitiosos, etiam vivos, detrudere in ima tartara.

Hæc deploranda sunt contumacium Peccatorum fata. Væ illis! Væ! qui corde

corde tali ingravato perditè incedunt ;
 qui, ut lamentatur Jeremias cap. 3. & 6.
Pro verbis pœnitentiæ blasphemant ,
& implent cogitationem suam malam :
qui confusione non sunt confusi, & eru-
bescere ne scierunt : quamobrem cadent
inter ruentes : æs & ferrum universi
corrupti sunt : defecit sufflatorium in
igne: consumptum est plumbum frustra
conflavit conflator: malitiæ eorum non
sunt consumptæ ; argentum reprobum
vocate eos , quia Dominus projecit il-
 los. Heu misera fata ! avertant à se
 singuli malum hoc malorum maxi-
 mum.

Cesso hic referre, quomodo altera post
 Core absorptum die, egressa à Domino
 ira, vastaverit igne quatuordecim mil-
 lia hominum, & septingentos denuò re-
 belles. Non refodiam sepulchra concu-
 piscentiæ, quibus Num. 11. Furor Domi-
 ni concitatus in populum, insaturabiles
 carniū ceparumque lurcones contu-
 mulavit: nolo congerere lapides, quibus
 Blasphemus levit. 24. Achan. pro furto
 anathematis Josue. 7. & colligens lig-
 na in sabbato, Num. 15. concussi, durè
 S 4 succu-

succubuerunt. Non tangam serpentes
 ignitos, invadentes populum, Num. 21.
 Non numerabo alias, quæ vel ex his so-
 lis, in quibus versamur, numerorum pa-
 ginis, enumerari possent propè innume-
 ræ impiorum strages. Explorati, heu
 dolor illorum! nimium sunt exitiales
 pervicacium interitus: non sacri solum
 annales, quibus unis inhærere amavi;
 sed & profana veteris recentiorisque
 memoriæ monimenta, horrendis hujus-
 cemodi cladibus referta conspiciuntur.
 Legamus decretum, quod Esdræ con-
 scribendum commisit Dominus lib. 4. c. 17.
*Ecce, loquere in aures plebis meæ ser-
 mones prophetiæ; quos immisero in os
 tuum: & fac ut in Chartâ scribantur,
 quoniam fideles: & veri sunt: ecce ego
 induco super orbem terrarum mala,
 gladium, & famem, & mortem, & in-
 teritum; propter quod superpolluit ini-
 quitas omnem terram, & adimpleta
 sunt opera nociva eorum. Jam non fle-
 bo de iniquitatibus eorum; nec sustine-
 bo in his, quæ iniquè exercent; vindi-
 cans vindicabo.*